

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Episcopatus de littera L. cap. XLVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Cap. XLVI.

Landafenses in Anglia, sub Cantuariensi Archiepiscopo.

D. **D**MUNDVS de Brumfeld, monachus Monasterij S. Edmundi de Bury in Anglia, & Abbas cuiusdam cœnobii in Gallia, uir ambitiosus, & Monasterio suo parum-utilis, ab Urbano Papa VI. in gratiam Regis Angliæ Richardi. II. creatus est Episcopus Landafensis anno 1389.

Quantum uero in eo honore fuerit adhuc nescio. *Thomas Vualsingam in hist. breui. ad annum 1389.*

Laquedouenses in Apulia, sub Consano Archiepiscopo.

D. **D**ESIDERIVS, Monachus Sanctæ Trinitatis Cauæ, & Episcopus Laquedouensis. *Tabulæ Cauenses.*

D. **M**ARCUS PEOCEA, Mirandulanus, monachus Monasterij S. Benedicti de Mantua, & Abbas S. Vitalis Rauennæ, ordinis S. Benedicti, congregationis Casinensis, alias S. Iustinæ de Padua, uir in Mathematicis exercitatissimus, a Gregorio Papa XIII. factus est Episcopus Laquedouensis anno 1584. de quo, quia adhuc superstes est, iudicium meum proferre non audeo, ne in alterutram partem, aut adulationis uitio reprehendar, aut nimia ueritatis.

De Lauaur, id est Vabrenses in Aquitania, sub Bituricensi Archiepiscopo.

D. **B**ERTRANDVS, Gallus, Monachus, & Prior Sancti Martini de Campis Parisijs, & postea Episcopus de Lauaur creatus, Pastorem in omnibus se exlubere curauit. *Franc. Belforest. in Cosmo. sua.*

Laudunenses in Gallia, sub Archiepiscopo Rhemensis.

3. **S.** **C**HAGNOALDVS, siue Chalnoaldus, Canoaldus, uel Gagnaldus, Frater Sanctorum Pharonis, & Vualberti Episcoporum, & Pharæ Abbatissæ, discipulus S. Columbanî Abbatis, & monachus Luxouiensis in Burgundia, creatus Episcopus ecclesiæ Laudunensis (non autem Lugdunensis, ut nolunt auctor uitæ S. Eustasij Abbatis, & Trittemius, sed id puto Librariorū uitio accidisse, facilis enim est lapsus Lau, in Lug.) a pueritia ad mortem usque, ut eius acta testantur, miraculis claruisse perhibetur. Floruit anno Domini 640. *Trittem. lib. 3. c. 69. & alii.*

D. DRO.

42 D. DROGO, Gallus, monachus, & Abbas Monasterii S. Ioānis de Lauduno, anno Domini circiter 1136. creatus Episcopus, cum esset iam Cardinalis, pauco tempore eo honore usus est, obiit enim anno 1137. *Franciscus Belforestius in Cosmogra. sua, in descript. ciuit. Laudunensis.*

63 D. Petrus Amelius de Mōte acuto, Gallus, monachus & Prior S. Martini de Campis, creatus circa annum 1380. triennio post ab Clemente VII. Antipapa, factus est Cardinalis S. Marci. Obiit Aui-
nionē 1389. quarto idus Augusti. *Belforestius ibidem.*

71 D. Ioannes Docœus, Gallus, monachus, & Prior Monasterii S. Dionysii extra Urbem Parisiensem, Sacræ Theologiæ Doct̃or, & uerbi Dei prædicator egregius, ut eius scripta testantur, scripsit enim Sermones ad populum lib. 1. De passione Domini lib. 1. qui duo libri excusi sunt Parisiis. De æterna generatione filii Dei, & temporalī natiuitate eiusdem filii hominis, lib. 2. Parisiis 1554. in 4. Floruit nostra ætate anno Domini 1560. *Ex eius vita, operibus suis preposita.*

Lealhenses in Linonia.

D. BERNARDVS Lippia dominus, relicto sæculo, primum factus est monachus Marienfeldensis, deinde Abbas, postremo cum desiderio pro Christo peregrinandi tangeretur, creatus Episcopus, à proprio filio Ottone Traiectensi Episcopo consecratus est, qui inde factus est parentis sui parens. Et paulo post ipse pater cum eodem filio, alium filium suum Gerardum Archiepiscopū Bremensem consecrarunt. Religiosus igitur Pater religiosos filios in Christo enutritens, familiæ suæ pro testamento religionem reliquit, non sanguinem. Floruit anno Domini 1260. *Familia Dominorum Lippie, & Crantzii metrop. lib. 7. cap. 40.*

Legionenses in Hispania, sub Compostellano Archiepiscopo.

4 S. FROILANVS, siue Froyllanus, qui & corrupto uocabulo Florianus uocatur, Hispanus, monachus & Abbas de Morerueta, ppe Zamoram, creatus est Episcopus anno Domini 820. ut uult Villegas, siue ut Morales asserit 870. Fuitque in ea potestate annis quinque, uerbo simul & exemplo oues sibi concreditas incessanter pacens. Migravit ex hac luce anno 825. siue 875. ætatis suæ 73. quinto nonas Octobris. *Alphonsus Villegas in flore Sanct. Morales lib. 15. cap. 7. & alii.*

S. Albitus, Hispanus, monachus & Abbas S. Facundi in Hispania, deinde Episcopus Legionensis, ut puto post S. Froilanum miraculis

clarus quieuit in pace, sepultus Legionē apud suum prædecessorem.
Uilescas lib. 4. cap. 85.

Lemouicensis in Gallia, sub Bituricensi Archiepiscopo.

D. HUGO de Manhaco, siue Iugnaco, monachus S. Flori, & illius ciuitatis Episcopus nonus, ab illa sede, ad hanc translatus est circa annum Domini 1360. paulo ante, uel post. *Demochares Tomo 2. cap. 25. & Belforest.*

Leodienses in Belgio, sub Archiepiscopo Colonensi.

2 S. FLORIBERTVS, Sancti Huberti Aquitanie Ducis, & primi Episcopi Leodiensis filius, monachus, & Abbas Monasterii Stabulensis iuxta Leodium, patre sanctorum numero sociato, creatus est secundus Legiensis siue Leodiensis Episcopus an. 731. siue 727. præfuit secundum Democharē annis. 23. secundum alios annis. 18. obiitque ut referunt anno 754. uel 745. sexto Calendas Maij. *Demochares de sacrif. missæ, Tomo 2. cap. 37. & catalogus quidam Episcoporum Tungrensium, sine nomine auctoris lingua Germanica excusus, qui apud me est.*

9 D. Francus, siue Franco, ex nobili prosapia Comitum Hannonie, monachus monasterii Lobienfis, creatus est anno 855. præfuit annis octodecim; obiit anno 874. die nono Ianuarii. *Catalogus præfatus.*

11 D. Richarius, Comitis Hannonie filius, monachus, & Abbas Stabulanus, creatus est anno 922. Hic ordinauit ut tredècim Abbates Leodiensis territorij, sint Capellani Episcopi. Obiit anno 946. regiminis sui. 24. die. 23. Mensis Iulij, & sepultus est in ecclesia S. Petri Legij. *Catalogus.*

12 D. Hugo, siue Ogo, monachus, & Abbas S. Maximini Treuitis, in locum Richarii electus, cum annis duobus præfuisset, obiit anno 948. die vndecimo Aprilis, & sepultus est in ecclesia Sancti Lambertij. *Catalogus: & Tritemius lib. 4. cap. 214.*

13 D. Pharabertus, Comitis S. Pauli filius, monachus & Abbas Præmianensis, Hugonem subsequutus, lustro uix elapso obiit anno 953. die. 28. Martij, in S. Lamberto sepultus. *Catalogus, & Demochares.*

14 S. Racherius, siue Ratherius, Comitis Viennæ filius, monachus Lobienfis, a Verona, cuius erat Episcopus, pulsus, Pharaberto succedens, non meliori fortuna Leodiensem Episcopatum gubernauit, quam Veronensem, Anno enim administrationis suæ tertio, Christi Domini 956. a regimine semotus, & in exilium actus, ad monasterium suum reuersus, in eodem mansit annis 19. & tandem doctrina, & sanctitate clarus obiit anno 974. & in monasterio Lobienfi sepultus

sepultus est. Ab hoc exiit prouerbum, Veronæ Præful, sed ter
Racherius exul. *Demochares, Catalogus, & Trittemius lib. 4. ca. 204.*
Errat Contractus in Chronico, qui dicit eum obiisse anno 874.

17 S. Notgerus, Ducis Sueuiæ filius, monachus, & Abbas S. Galli,
uir doctus, & Sanctus, creatus est anno 971. præfuit laudabiliter an
nis plus minus. 36. & signis ac uirtutibus coruscus migravit ad Do
minum anno Christi 1008. die secundo Aprilis, & in ecclesia S. Ioan
nis sepultus est. Hic inter cætera urbem Legiam muris cinxit, &
Comitatum Huiensem ecclesiæ suæ acquisiuit. *Trittemius lib. 4. c.*

216. & alij. Scripsit inter alia, De translatione S. Landoaldi, lib. 1.
qui est apud Surium Tomo 2. De uita S. Remachi Episcopi, lib. 1.

19 S. Vuolbodo, Ducis Bergensis filius, monachus Stabulensis, uir
corpore, & operibus sanctis, magnus, creatus est Episcopus anno
Domini 1018. & duobus tantum annis præfuit; obiit enim anno
1020. undecimo calendis Maii, ad S. Laurentium sepultus. *Jacobus*
Meyerus in Annal. Fland. lib. 2. ad annum 1020.

41 D. Ioannes de Enghien, siue Anginus, monachus, & Abbas Sta
bulanus, Regis Franciæ nepos, & Sacræ Theologiæ Doctor, ex Epi
scopo Tornacense in locum Henrici in Concilio Lugdunensi depo
siti, creatus est ab eodem Concilio Episcopus an. 1274. a quo Hen
rico tandem captus, occisus est anno 1281. regiminis sui sexto, & in
S. Lamberto sepultus est. *Demochares loco supracitato.*

Leouenses in Britannia minori, sub Turonensi Archiepiscopo.

S. Paulus, monachus in Britannia sub disciplina S. Eluti Abbatis,
floruit Episcopus sanctitate, & miraculorum gloria, anno Domini
600. *Trittemius lib. 4. ca. 134. & alij.* Obiit die. 12. Martij.

Lesmorenses in Hybernia; sub Caselensi Archiepiscopo.

S. MALCHVS, Hybernus, monachus Nichonienfis in Hybernia,
& S. Malachiæ Episcopi discipulus, senex plenus dierum & uirtu
tum, in Episcopatu magnis signis & miraculis refulsit. Floruit anno
Domini 1109. *S. Bernardus in uita S. Malachiæ. cap. 3. & Trittemius,*
lib. 4. cap. 250. & alij.

Lexonienses in Gallia, sub Rothomagensi Archiepiscopo.

D. P E T R V S, monachus, & Abbas in Gallia, episcopus creatus
est Lexoniensis, ut apparet ante annum 750. *Belforest. in Cosmogr.*

D. Freulphus, monachus Fuldensis, historicus sui temporis clarif
simus, & Sacrarum Literarum non ignarus, ad quem Rabanus Epi
scopus quatuor in Genesim libros scripsit. Floruit ab anno 830. ad
840. & amplius, *Belforestius ibidem. & Trittemius lib. 4. cap. 193.*

& Demochares Tomo 2. cap. 21. Scripsit in signe & grande uolumen, continens ab exordio mundi, usque ad Christi natiuitatem, rerum gestarum historiam, lib. 7. Excusam Colonia, anno 1539. & insuper aliquas epistolas, quarum una ad Rabanum Episcopum, legitur in initio commentariorum ipsius Rabani in Pentateuchum.

Lichfeldenses, siue Merciorum, sub Cantuariensi Archiepiscopo.

1 D. DINAS, siue Diurnas, Monachus cuiusdam cœnobii in Scotia, cum Osuius Northumbrorum Rex Peadræ Merciorum Regi, cognato suo, regnum Australium Merciorum, qui fluuiio Trente discreti sunt ab Aquilonaribus Mercis, de se tenendum dedisset, populi illius creatus est primus Episcopus proprius anno Domini 656. uocatusq; est pastor Mediterraneorum Anglorum, siue Lichfeldensis, quod in ea ciuitate sedem sibi collocasset: quam cum tenuisset aliquot annis, ibidem mortuus est circa annum Domini 660.

2 D. Goellacus, siue Colachus, Scotus, Monachus Huensis Insulæ, in Hibernia, Dinam in Episcopatu sequutus, amore quietis illud deseruit, & ad suum Monasterium reuersus, in pace uitam finiuit, circa annum Domini 670. *Trittemius lib. 4. cap. 147.*

3 D. Tunherus, siue Trunherus, natione Anglus, Gedlingensis, sed Monachus in Scotia, Abbasq; Monasterii, quod Ingetlingum uocatur, ubi Osuinus Rex & martyr occisus est, uir doctus, & sanctus, cum paucis annis populum sibi creditum strenue gubernasset obiit circa annum Dom. 676. *Trittemius lib. 4. cap. 148. Matthæus Vrestmonaster. ad ann. 656.* Scripsit de officiis Ecclesiæ, librum unum.

4 D. Iaruman, siue, ut Trittemius habet, Laromannus, Monachus insule Lindisfarnensis, in omnibus operibus suis dignum se episcopatu demonstrauit. Floruit anno Dom. 680. *Tritt. lib. 4. c. 151.*

5 S. Ceadda, Anglus, Monachus, & Abbas, Lestigahensis, siue Lestingensis cœnobii in Anglia, & Archiepiscopus Eboracensis uir Deo deuotus & sanctus, de cuius uirtutibus multa in historiis suis refert Beda, creatus, ut apparet, anno Domini 670. post biennium, & menses sex ad Monasterium suum rediens, in eodemq; uitam Angelicam potius, quam humanam ducens plenus bonis operibus migravit in cœlum, circa annum Domini 672. die secundo Martii, *Beda, libro 4. cap. 3. Trittemius, lib. 4. c. 59. & alij.*

6 D. Vvinnfridus, Monachus, & Abbas Monasterii Adbarune, in Anglia, uir deuotus & religiosus, post duos an. regiminis sui, à Theodoro Cantuariensi Archiepiscopo pro inobedientia quadam depositus anno 674. Monasterium suum repetens, in optima conuersatione

tionem vitam finiuit. *Matthæus Vuestm. ad ann. 674. Tritt. lib. 4. c. 157. & Beda, lib. 4. cap. 6.*

7 D. Sexulfus, Monachus, & Abbas Medeshamstedensis in regione Giruorum, in locum Vuinfridi depositi collocatus, commissam sibi plebem laudabiliter annis pluribus gubernauit; Obiit post annum 700. *Matthæus ad annos citatos, & Trittemius, libr. 4. cap. 158. & Beda, lib. 4. cap. 6.*

Limeffani, in Italia.

D. GREGORIUS, Monachus Monasterii Casinensis, uir in sacris litteris eruditus; & poeta sui temporis non contemnendus, ad gubernationem Ecclesiæ Limeffanæ assumptus, nonnulla sui ingenii monumenta reliquit, nec tamen ideo super gregem suum inuigilare destitit. Floruit anno . . . . *Petrus Diaconus de uir. illust. mont. Cas. cap. 33.*

Lincolnienses, siue Dorcestrenses, sub Cantuariensi Archiepiscopo.

1 D. REMIGIUS, Monachus de Freschampo, anno Dom. 1085, fauore Gulielmi Conquestoris Angliæ Regis, creatus est primus Episcopus Lincolniensis, siue Dorcestrensis, fuit uir doctus, & pius, cuius edoctus rex monitis salutaribus, pro transgressionibus suis expiandis, duo cœnobia fundauit, unum in honorem S. Martini in Anglia, ubi bellum cum Haraldo Rege confertum fuit, unde & Monasterium Belli nuncupatum est: aliud uerò in Normannia apud Cadomum construxit, in honorem S. Stephani prothomartyris, & consecrari iussit. Totus autem similibus operibus pietatis deditus, anno Episcopatus sui octauo, Christi 1092. diem clausit. *Matthæus Vuestmon. ad annum 1085.*

Lindissenses, & Lindisfarorum, & Merciorum, simul sub Archiepiscopo Cantuariensi.

1 S. HONORIUS, natione & professione Monachus Romanus, prouincia Lindissæ regionis, quæ est ad meridianam plagam Humbri fluminis, ad Christi fidem per Paulinum Archiepiscopum conuersa, ab eodem consecratus est primus eorum Episcopus in ciuitate Blecca, ubi sedes Episcopalis posita est anno 628. quam cum tenuisset annis duobus, S. Iusto Archiepiscopo Cantuariensi iam defuncto, ab hac ad illam sedem translatus est anno Domini 630. *Matthæus ad annos 628. & 630.*

2 D. Vuinfridus, Monachus, & Abbas Monasterij Adbarne, Honorio ad sedem Cantuariensem anno 630. translato, Lindissensem prouinciam regendam suscepit, quam & gubernauit in timore Dei, per
annos

annos plus minus 42. usquedum anno 672. Episcopatu Lichefeldē. si præpositus est, uti supra annotauimus. *Mattheus ad annos citatos.*
 3 D. Sexulfus, Monachus, & Abbas Monasterii Medeshamstedēsis, Vuinfrido abdicanti, succedens, utranque sedem sanctē & iustē gubernauit, annis quatuor: usq; ad annum uidelicet 678. quo Eadhedus primus proprius Lindisensis Episcopus creatus est: & bonis operibus repletus migravit post annum Domini 700. *Beda, libro 4. cap. 6. Mattheus, & alij.*

Lindisenses, siue Lindisfarorum solum, sub eodem.

2 D. Aetheluinus, siue Ediluuinus, Eadhedo ad Patres adposito, cum esset Monachus insulæ Huensis in Hybernia, factus est secūdus Lindisfarorum Episcopus, circa annum Domini 780. uel paulo amplius, & multo tempore Ecclesiam suam, populūq; suum, suo exemplo, in Dei timore continuit, & cum bono nomine ex hac luce subtractus est. *Tritemius, lib. 4. cap. 156. & alij.*

Lingonenses, in Gallia, sub Lugdunensi Archiepiscopo.

32 D. HARIOLFVS, Monachus, & primus Abbas Eluungenfis constitutus à Carolo Magno anno 764. factus postmodum Episcopus, non minus religione, quam doctrina clarus effulsit. Successit autem ei in Abbatia regimine, S. Victoribus, qui postea Augustana ciuitatis Episcopus factus est. *Belforestius in Cosmographia.*

65 D. Hugo, Gallus, Monachus, & Abbas Monasterii Cluniacensis 33. & deinde Episcopus Lingonensis creatus anno 1244. aliquot annis dignē præfuit. Obiit Idibus Aprilis, apud Damiatam sepultus. *Chronicon Cluniacense. MS.*

78 D. Bernardus de Turre, Aruernus, Gallus, Monachus, & Abbas cœnobij Tremorchiensis, Episcopus, claruit anno D. 1380. uel circa. *Demochares, tom. 2. cap. 28. de sacrific. & Missæ.*

Liouonenses Episcopi, sine aliqua sede particulari.

1 S. MAINARDVS, Monachus, & multæ religionis uir, à quibusdam mercatoribus, in Liouoniam inuectus, ut populis illis Christi fidem annunciaret, post multos pro Christo perpeffos labores, tã in prædicando, quàm in baptizando, in magna sanctitate migravit ad Dominum, Floruit anno Domini 1180. cui successit in Episcopatu, & Apostolatu, S. Bertholdus, Monachus Ordinis Cisterciensis. *Belforestius in descriptione Liouonia.*

Lobienfes in Belgio, sub Rhemensi Archiepiscopo.

1 S. HIDVLPHVS, Dux primum, deinde Monachus, postremo Abbas & Episcopus Laubiēsis primus, omnia fluxa huius seculi pro
 Dei

Dei amore contemnens, uxorem, liberos, & Ducatum C. pimum, reliquit anno Domini 618. & pauper, pro Christo paupere, Monachus factus, ab eo ditari meruit; ad Abbatiam nanque & Episcopatum promotus, eam quam in Monasterio obseruabat regulam, etiã Prælatus pro uirili obseruare studuit; & uirtutibus, ac miraculis clarus, in pace quieuit circa annum Domini 680. die nono calendæ Iulij, & Laubiis sepultus est: nunc uerò Binchii requiescit, cum aliis Sanctis illius Monasterii. *Trittemius, libro 4. cap. 231. & alij auctores in Martyrologio notati.*

2 S. Vrsmarus, Monachus, Abbas, & Episcopus Laubiensis secundus, ex Episcopo Sueffionensi, sua sancta prædicatione totam ferè Flandriam Occidentalem Christo conuertit, de cuius rebus gestis magna extant uolumina. Obiit anno Domini 713. die decimotertio calendæ Maii, cum prædecessore sepultus. *Trittemius, lib. 4. cap. 174. Meyerus, lib. 1. Annal. Flandriæ, & alij.*

3 S. Erminus, siue Herminus, alias Heruinus, Monachus, Abbas, & Episcopus Laubiensis tertius, plebem sibi cõmissam, tam uerbo, quam exemplo, erat enim & sapientiæ doctrina, & sanctitatis laude conspicuus, quoad uixit mirabiliter instruens, magnum sui desiderium moriens posteris dereliquit. Obiit anno, ut uidetur 720. regiminis sui octauo, septimo calendæ Maii. *Trittemius, lib. 4. cap. 180. Molanus in indiculo; & alij. Scripsit de uita S. Vrsuarii, lib. 1.*

4 S. Theodulphus, Monachus, Abbas, & Episcopus Laubiensis quartus, uir in omni uia perfectus, ut eius acta testantur, proderentibus meritis Sanctorum catalogo adscribi meruit. Floruit anno Domini 736. obiit quæ die 8. calendæ Iulij: cum prædecessoribus suis sepultus. *Trittemius, lib. 4. cap. 104. Molanus & alij.*

5 S. Vlgifus, siue Vulfifus, uel Vuillegifus, Monachus, Abbas, & Episcopus Laubiensis quintus, non minora, quam eius prædecessores, sanctitatis, & doctrinæ, posteris monumenta reliquit: cuius rei causa dignus inuentus est, qui inter cœlites collocaretur. Floruit anno Domini 740. ac obiit die quarto Februarii, sepultus in communi prædecessorum tumulo Laubiis. *Trittemius, libro quarto, cap. 192. Molanus, & alij.*

6 S. Abel, Monachus, Abbas, & Episcopus Laubiensis sextus, uitam suam omnem, ad Christi saluatoris exemplum, ita dirigere, & terminare semper studuit, & prædicationi uerbi Dei, continuè ita insistere; ut propterea iam in cœlis æternis fruatur gaudiis, & sanctis connumeretur. Floruit anno Domini 750. & 776. obiit die 5. mensis

fis

sis Augusti. *Tritemius, lib. 4. cap. 118. Molanus, & alij.*

7 S. Amuluinus, uel Amulbuius, seu Amoluius, Monachus, Abbas: & Episcopus Laubiensis septimus, uir quidem carne nobilis sed spiritu nobilior, ecclesiam sibi creditam, tam eruditione, quam sanctitate, ornauit, & bonorum operum odore perfusus migravit in cælum, circa annum Christi Domini 770. die septimo Idus Februarii. *Tritemius, libro quarto, cap. 203. Molanus in indiculo Sanctorum Belgij, & alij.*

Lombarienses in Gallia, in Comingio, sub Tolosano Archiepiscopo.

D. IOANNES, Gallus, Monachus, & Abbas S. Dionysij Parisiis, & Orator Regis Francorum, ob doctrinæ suæ meritum Episcopus factus, non longè post Cardinalis renunciatus est anno 1493. Obiit Romæ 1499. *Franciscus Belforestius in descriptione patriæ suæ Comingensis, in Cosmogy. sua.*

Londonienses in Anglia, siue Londinenses, sub Cantuariensi Archiepiscopo.

1 S. MELLITVS, Romanus, Monachus, & Abbas Romanus, anno Domini sexcentesimo quarto, à S. Augustino Anglorum Apostolo, Episcopus Londoniensis creatus, ciuitatis Londoniensis primatum, quæ semper Britannorum temporibus Archiepiscopum habuerat, tunc primum amisit, dignitate Metropolitana ad Doroberniam, siue Cantuariam translata. Consecratus, eodem anno ad prouinciam Orientalium Saxonum ad prædicandum missus, Sebertum Regem cum tota gente sua ad fidem conuertit. Et tandem S. Laurentio Cantuariensi Archiepiscopo in cælum translato, eius loco præfesse meruit anno 621. Episcopatus Londoniensis ann. 17. *Mattheus Vveslmon. ad nnos 604. & 621. & alij infiniti.* Mellito autem ad sedem Cantuariensem translato, uacauit sedes Londoniensis ann. 29, usque ad 650.

2 S. Cedd, siue Cediti, uel Ceddus, Anglus, Frater Sanctorum Ceadæ, Cimbilli, & Cealini, Monachus insulæ Lindisfarnensis, & post Episcopatum assumptum, fundator, & primus Abbas Monasterii Lentisgeu, siue Lestingahensis, in prouincia Deirorum, postulatus ab Osiuu Rege Northumbriæ, ut gæti Orientalium Saxonum, uerbum fidei prædicaret, libenter annuit, Regemque Siberechtum, filiumque Regis Sexbaldi Siudhelmū suis manibus baptizauit; à quo ann. 650. constitutus est secundus Orientalium Saxonum, siue Londinensis Episcopus, qui erat uacantis sedis annus 29. Populum sibi commissum uerbo, & exemplo paut, annis plus minus quatuordecim, & tandem

tandem bonis operibus plenus, miraculorumque gloria clarus, adpositus est ad patres suos anno 664. *Beda, lib. 3. c. 21. 22. & 23. Tritemius, lib. 4. c. 66. & alij.*

3 D. Vulfhero, uel Vuina, Monachus in Anglia, pulsus à sede Vuintoniensi, cuius erat Episcopus à Chineualchio Rege, anno 666. à Vulphero Rege Merciorum, Londoniensem Episcopatum accepit; sed quod precio sedem illam acquisierit, ut aiunt, ideo à nonnullis in Episcoporum Londinensium serie non recensetur. Obijt an. 674. *Tritemius, lib. 4. c. 144. & Matthæus, & alij.*

4 S. Erchenualdus, Anglus, Frater S. Aethelburgæ Abbatisse, Monachus & Abbas Certeley, siue Cerotesensis, in Anglia, uir sanctitatis eximie, Episcopus creatus à Theodoro Archiepiscopo, & consecratus anno 675. die quodam cum eger pedibus lectica parochiâ circumiret, ad oram amnis rapacissimi fortè peruenit, ubi cum socii hæsitarent, quod infirmus, nec equo, nec pedibus trāsire flumen posset, gurges repētè disparuit: qui statim ut Episcopus cum suis aluē transmeasset, reuersus est ad naturam. Præfuit in omni sanctitate annis plus minus 16. & post præsentis uitæ decursum defunctus, anno ut colligere licet, 690. in ecclesia S. Pauli Lōdini sepultus est, die 30. mensis Aprilis. *Beda, lib. 4. c. 6. & sequentibus. Tritemius, libro quarto, cap. 163. & alij.*

5 D. Vualdherus, Monachus in Anglia, Erchenualdo successor datus, ut erat uir non minus religione, quam scientia clarus, præcessoris sui in grege Dominico pascendo, imitator studuit existere. Floruit anno Domini 700. *Tritemius, lib. 4. c. 165.*

25 S. Dunstanus, Anglus, Monachus & Abbas, Glasconiensis, ex Episcopatu Vuigorniensi, ad Londinensem translatus anno Dom. 959. eidem præfuit annis plus minus 14. anno enim 973. ad Cantuariensem sedem regendam assumptus, ibidem in pace uitam finiuit anno Dom. 1001. *Polydorus, lib. 6. & 7. Matthæus, Tritemius, et alij.*

D. Gilbertus Folioth, Monachus & Abbas Glouerniensis, cum sedem Herefordensem, cui prælatus erat, annis 17. summa cum laude gubernasset, anno postea 1163. ad hanc translatus, paulominus quā 25. annis eidem præfuit. Obijt anno Domini 1188. *Matthæus ad annos 1146. et 1163.*

Lubecenses, olim Aldemburgenses, in Saxonia, sub Bremensi Archiepiscopo.

1 D. CONRADVS, siue Cunradus, Frater Geroldi Episcopi Aldemburgensis duodecimi & ultimi, & Lubecensis primi, Monachus,

&

& Abbas Monasterii de Reddageshusen, creatus est secundus Episcopus anno Domini 1163. consecrationis munus accepit ab Hartuico Bremensi Archiepiscopo: pollebat literatura, facundia, largitate, & affabilitate, Clero tamen suo seueritate quadam abusus est, sed postea in alterum virum mutatus est. Multis enim aduersitatibus à Duce Henrico, quod episcopatum ab eo recipere per uirgam recusaret, perpeffis, clero suo compati didicit. Tandem in terram sanctam profectus cum eodem Duce in ciuitate Tyrensi spiritum Deo reddidit anno Domini 1168. Episcopatus sui sexto. *Helmsoldus in chron. Slaudorum, lib. 2. c. 1. & Crantzius metrop. lib. 6. c. 43.*

3 D. Henricus, Brabantinus, Belga, Monachus & Abbas Monasterij Sancti Aegidij de Brunswuico, doctrina, eloquentia, & sanctitate insignis, cum Duce enim Hentico in terram sanctam peregrinatus, grandem sustinuit disputationem in conspectu Imperatoris Constantinopolitani, praesente D. suo Henrico Duce, super processione Spiritus sancti, cum sermo oriretur de controuersia Orientalis, & Occidentalis Ecclesiae. Reuersus, unanimi cleri, & canonicorum consensu electus est in Episcopum anno Domini 1170. consecratusque est à tribus Episcopis in praesentia Henrici Ducis, qui aegre eius electioni consensum praebuit, quod tanto uiro carere non poterat. Praesuit sanctissime annis quindecim, & moriens anno Domini 1184. sepultus est in Monasterio S. Ioannis ab ipso fundato, pro Monachis Benedictinis. Reliquit quaedam sui nominis monimenta, ex quibus est homilia in Euangelium, *Stabat iuxta crucem Iesu*; quae qualis fuerit in ceteris, satis demonstrat, quam sensu profundus, quam excultus eloquio. Sed praestabat omnibus sincera in uiro deuotio. *Arnoldus in supplemento Helmsoldi, cap. 8. Trittemius, libro 4. cap. 268. Crantzius metrop. lib. 7. cap. 2.*

Lyddenses in Syria, sub Hierosolymitano Patriarcha.

D. BERNARDVS, Monachus & Abbas montis Thabor, Ord. S. Benedicti, Congregationis Cluniacensis, creatus est Episcopus Lyddensis, anno Domini 1167. qui erat annus sextus Amalrici Regis Hierusalem: sed quantum praesuerit, mihi incognitum. *Gulielmus Tyrius de bello sacro, lib. 20. c. 13.*

ANNOTATIO.

Monasterium montis Thabor eo tempore, sub Regula S. Benedicti, & Congregatione Cluniacensi fuisse, testatur Chronicon Cluniacense MS. quod apud me est. his uerbis: Ad ueritatem autem suprascriptorum confirmandam, lector aduertat Religionem Cluniacensem esse extantam,

&

& propagatam usque ad uallem Iosaphat, sepulchrum matris Domini, ubi & in quo Geiduinus Monachus Cluniacensis, illius sanctissimi Monasterij Abbas exiit. Sortita est etiam hæc Cluniacensis ecclesia cum Monachis & fratribus habitantibus in sancto monte Thabor, ubi transfiguratus est Dominus confraternitatem; sicut legitur in 2. libro Epistolarum S. Petri Abb. Clun. cap. 44. *Hæc ille.*

Episcopatus de litera M.

Cap. XLVII.

Marinenses, in Gallia.

D. VILHELMVS de Estouteuilla, Gallus, Monachus & Prior S. Martini de Campis Parisijs, deinde Episcopus Marinensis, postmodum meritis suis exigentibus, Andegauensis, & Biterensis, & S. R. E. Card. factus est anno 1439. *Panuinus in Epitome.*

Marsicani in terra Laboris, sub Archiepiscopo Salernitano.

D. IOANNES, Monachus S. Trinitatis Cauæ. *Tabule Cauenses.*

D. Ioannes alter, Monachus S. Trinitatis Cauæ. *Tabule Cauenses.*

D. Iacobus, Monachus Casinensis, Floruit anno Domini 1320.

Donnus Placidus Romanus in Hist. Casin. MS. in Odone Patriarcha.

Maurianenses, in Sabaudia, sub Taurinensi Archiepiscopo.

D. LVDOVICVS de Varambone, Monachus Ord. S. Benedicti, Sorbonæ Parisinæ Doctor, ob singularem doctrinam Episcopus consecratus; postmodum in Concilio Basileensi Cardinalis renunciatus à Felice V. Antipapa; declaratus est deinde legitimus Cardinalis à Nicolao Papa V. anno 1449. *Trittemius, lib. 4. c. 30. & alij.*

Megarenses.

D. ANDREAS, Hispanus, Monachus, Ord. S. Benedicti, & S. R. E. Penitentiarius, ob Iuris Pontificij peritiam Megarensis Episcopus electus; Ciuitatis postmodum, & Aiatensis Episcopatus promeruit, & demum S. R. E. Cardinalis renunciatus est. *Trittemius, libro 4. cap. 43.*

Meldenses, in Gallia, sub Senonensi Archiepiscopo.

19 S. VVALPERTVS, siue Vualbertus, frater S. Pharonis, Burgundus, Gallus, Hagnerici Comitis filius, Monachus, & Abbas tertius Monasterij Luxoniensis, uir doctus, & sanctus, creatus est Episcopus circa annum Domini 612. præfuit annis 8. & sanctitate clarus migravit

anno